

[Hvidberg.]

træffes af mennesker, hvis sind er fyldt af tvivl og usikkerhed. Det er jo en udtalelse, som vedrører os almindelige medlemmer. Vi må spørge os selv, om det virkelig er tilfældet, om vort sind virkelig er fyldt af tvivl og usikkerhed. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen har sagt, at en række særlige forhold først burde være afklarede, at det ikke er nødvendigt, at denne sag — som han udtrykte det — hastes igennem, for der er tid nok. Der har efter min opfattelse været tid nok allerede nu til, at forholdene kunne afklares, og de er afklarede i alt fald for adskillige af os. Alle muligheder har jo nu været gennemprøvet, og der var kun denne tilbage. I den kendsgerning ligger jo hele afklaringen; der ligger også en afklaring i den gennemprøvelse, der er sket, og som denne afgørelse har gennemgået hos os.

Et andet æret medlem af det radikale parti, hr. Bertel Dahlgaard, har for nogen tid siden udtalt, at vi skulle ikke træffe en sådan afgørelse i blinde, men den skulle træffes under det danske folks erkendelse af de farer, som denne sag indeholder for os. Der har efter min mening været tid nok til at erkende disse farer. Der er altid fare ved at leve, og spændingen ved at leve kan ikke tages bort fra os mennesker, men spørgsmålet er, om der ikke netop er større fare ved ikke at gå ind i dette vestlige sikkerhedssystem end ved at blive liggende ubeskyttet udenfor. Hvad vil der nemlig ske, hvis vi forbliver udenfor? Det er ikke svært at se. Der vil ske dette, at vi bliver svage, at vi efterhånden bliver svagere og svagere, indtil vi til sidst synker helt sammen og det er ude med os. Der vil ske dette, at man fra en vis side, hvor man nu taler hårdt og vredt om os, vil begynde at tale pænere og pænere om os og måske endda rose os, og netop dette vil være tegn på, at vi er blevet svage og faldefærdige.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen — og jeg er ikke længere fuld af tvivl og usikkerhed, når jeg siger dette —, at Danmark kan ikke ligge udenfor det vestlige sikkerhedssystems fred, hvis det skal bevare sig selv som en fri stat, og hvis det ikke vil udlevere sig til en stormagt.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen spotter over russerskræk og sovjetforskrækkelse, eller hvad det var. (*Aksel Larsen*: Nej, jeg citerede kong Haakon!). Javel, men ved så mange andre lejligheder har det ærede medlem satiriseret over den russerskræk og sovjetforskrækkelse, som vi andre er så fulde af. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at al sådan

tale må betragtes som en art hykleri. Det kan være, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen selv og andre af hans lige lider af en sådan russerskrækkelse, og at det netop er et sådant moment, der fremkalder visse af hans reaktioner. Jeg vil gerne spørge, om det virkelig i betragtning af det, der er sket i Sydøsteuropa, i Østzonen, i de senere tider, kan findes mærkeligt, at man spørger sig selv, om det stadig er muligt at fastholde, at den udenrigspolitik, Sovjetrusland driver, kan forklares som kun værende af defensiv karakter, udelukkende dikteret af frygt for krig.

Jeg skal slutte denne korte tale med at sige, at jeg tror, det er noget overdrevent, når det siges, at vore sind er fyldt af frygt og usikkerhed. Mon ikke vore sind ville være fyldt endnu mere af frygt og usikkerhed, hvis vi forblev udenfor? Jeg tror, man skal gøre ligesom gamle Martin Luther; man skal træffe sin beslutning og så lade sig fylde af frimodighed og sige: Her står vi, vi kan ikke andet.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*):

Jeg vil gerne først takke de ærede ordførere for socialdemokratiet, venstre og de konservative for den tilslutning, de gav regeringens forslag. Jeg vil også gerne rette en tak til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, selvom jeg ikke, som det fremgår af, hvad jeg sagde i går, kan være enig med ham i hans konklusion. Det var for mig en glæde at høre hans indlæg, som jeg synes var velgørende klart og sagligt. På en række punkter udtalte det ærede medlem imidlertid meninger, som ikke er de samme som regeringens og afviger fra dem, jeg fremsatte i går, og jeg vil derfor gerne have lov til at gøre nogle enkelte bemærkninger til det æredede medlems udtalelser.

Det ærede medlem sagde, at en tilslutning til Atlantpagten vil være et fuldstændigt brud med al tradition i dansk udenrigspolitik. Måske var han ikke derved opmærksom på, at Atlantpagten netop er et led i De Forenede Nationers sikkerhedssystem, som Danmarks udenrigspolitik er baseret på. Må jeg med den højtærede formands tilladelse citere, hvad den amerikanske udenrigsminister sagde forleden dag, den 19. marts:

„Atlantpagten er en kollektiv ordning til selvforsvar for landene i det nordatlantiske område. Dens formål er at koordinere den ret til selvforsvar, der er anerkendt i artikel 51 i De Forenede Nationers pagt. Den er bestemt til at indpasses nøjagtigt i rammerne for De Forenede Natio-